Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

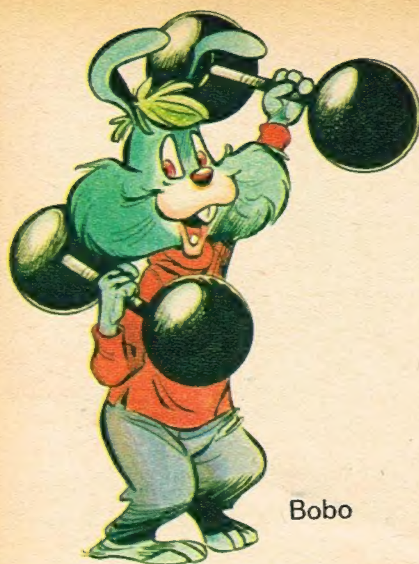
NR. 19 - 10 MEI 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

Zie je deze Spaanse dansers?
Weet je ook al wie het zijn?
Bobo met de castagnetten,
Krabbel met de tamboerijn.

In de plaat zijn vier linten verborgen. Zoek ze maar eens op.

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

Bobo

Papa

Tsjoek-Tsjoek

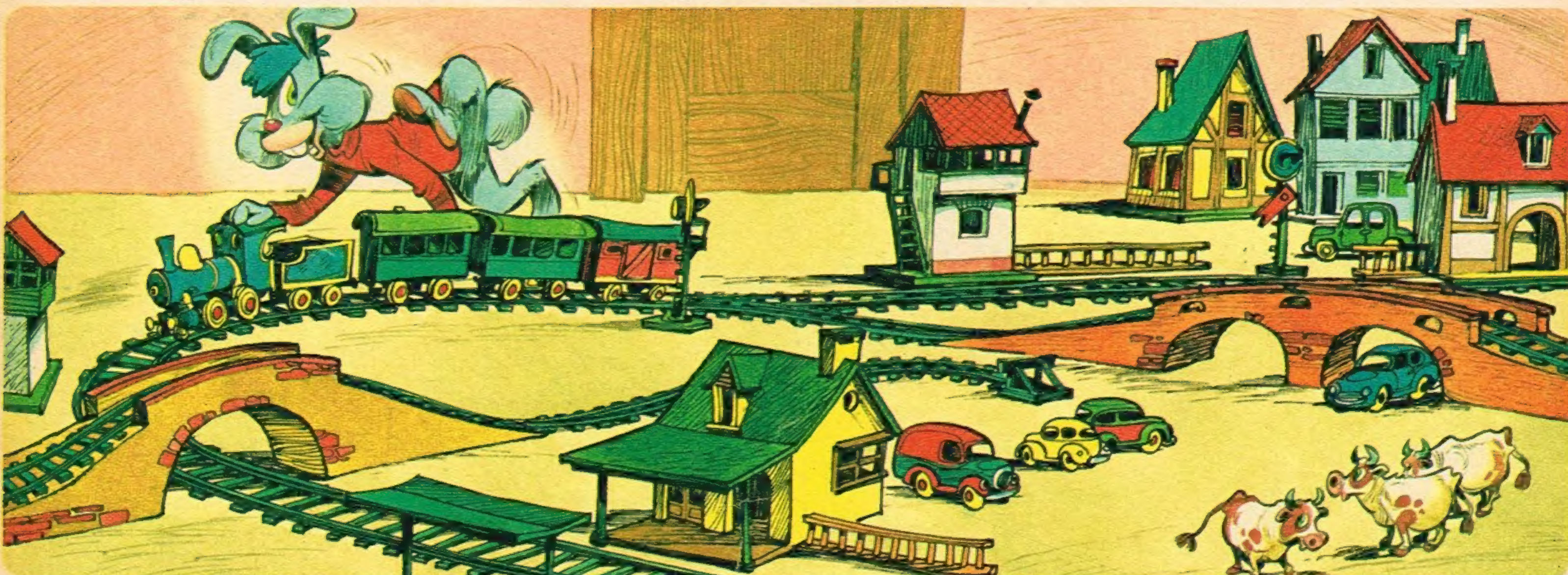

Baby

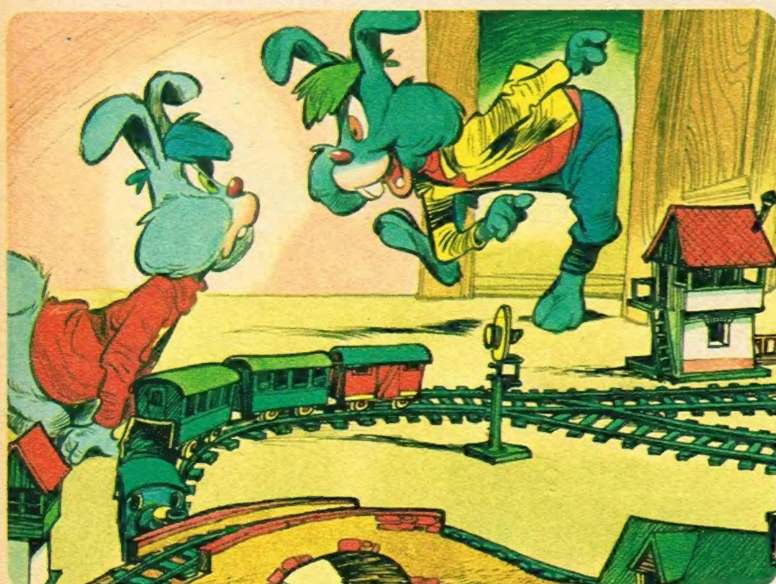
Krabbel

Bobo Konijn en zijn

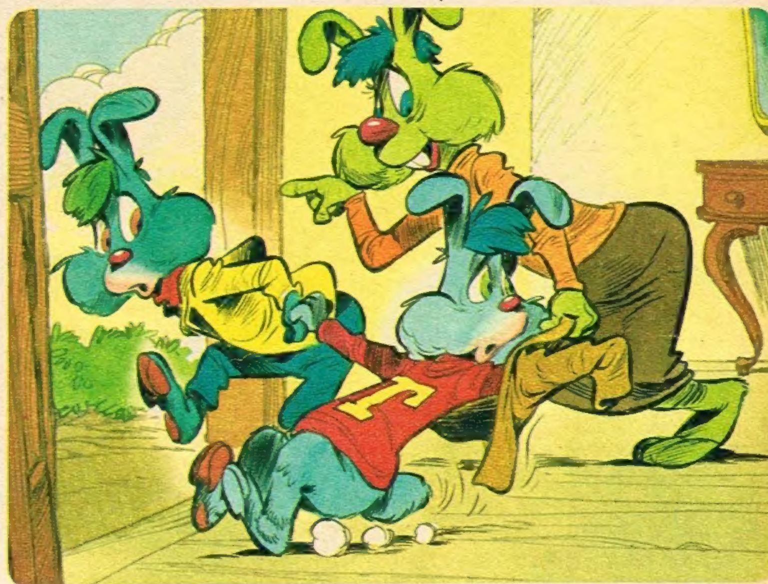

1. Op deze plaat zie je Tsjoek-Tsjoek, het konijntje dat zoveel van treinen houdt. Op een middag heeft hij zijn speelgoedtrein uit de kast gehaald. Hij heeft alle rails uitgelegd, de seinen op hun plaats gezet en nu is hij fijn aan het spelen. Je kunt wel zien dat hij volop plezier heeft.

2. Bekijk de plaat maar eens goed voor je verder leest, want er is heel wat op te zien. Bij de trein van Tsjoek-Tsjoek horen ook huisjes en auto's en bruggetjes en zelfs een paar koeien, die staan te grazen in de wei. Het is allemaal net echt. Speel jij ook weleens met een trein?

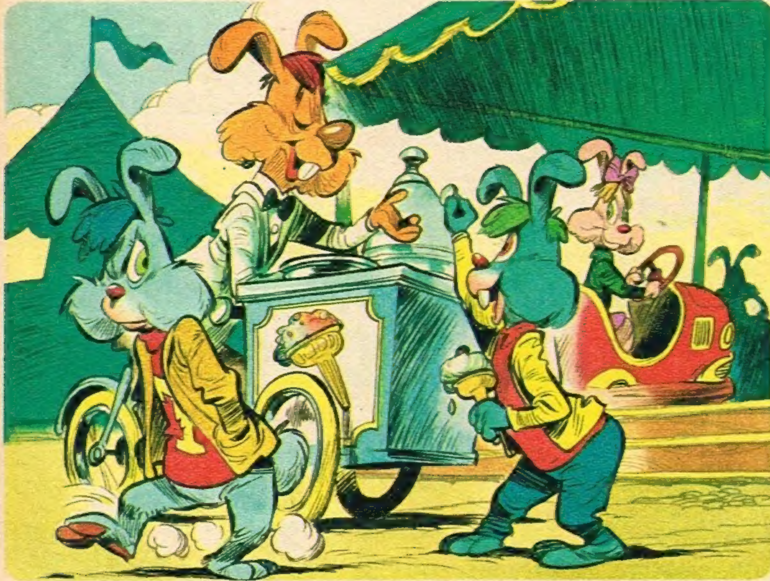
3. Als Tsjoek-Tsjoek een poosje met zijn trein aan het spelen is, gaat de deur open. Daar is Bobo. „Hallo," zegt hij. „Ben je fijn aan het spelen, Tsjoek-Tsjoek?" Zijn broertje knikt. Dan zegt Bobo: „Zeg, je bent toch niet vergeten dat we vanmiddag samen naar de kermis gaan, hè?"

4. Tsjoek-Tsjoek is het wél vergeten, maar hij zegt: „Ik heb helemaal geen zin om naar de kermis te gaan, Bobo. Ik wil veel liever thuisblijven en lekker met mijn trein spelen. Ga jij maar in je eentje." Maar als de mama van Tsjoek-Tsjoek dat hoort, zegt ze dat hij met Bobo mee moet gaan.

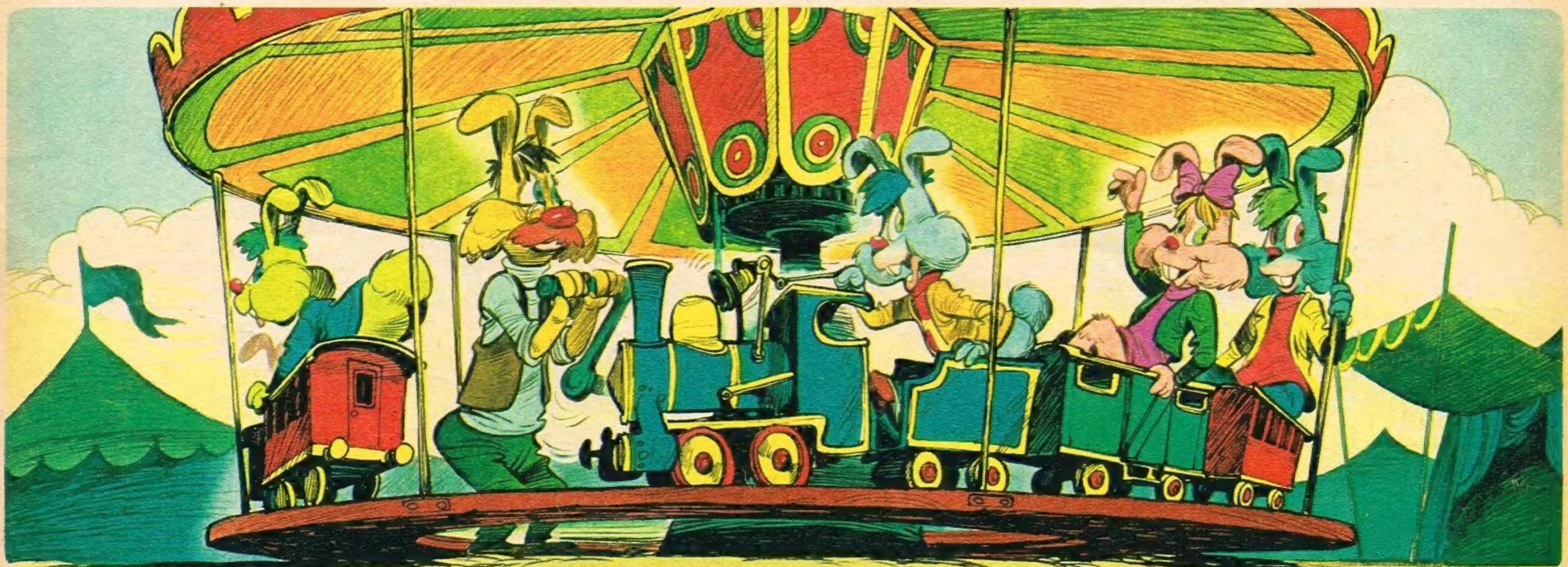
vrolijke familie

5. „Het is helemaal niet goed als je altijd maar binnen zit en met je treinen speelt," zegt mama. „Je moet ook eens naar buiten, in de frisse lucht." Tsjoek-Tsjoek moet nu wel mee, maar hij neemt zich voor om niets leuk te vinden en als Bobo hem een ijsje aanbiedt, wil hij het niet hebben.

6. Bobo en Tsjoek-Tsjoek wandelen het kermisterrein rond, maar telkens als Bobo zegt: „Zullen we daarin gaan of daarin?" schudt Tsjoek-Tsjoek zijn hoofd. Dan komen ze zus Krabbel tegen. Even later zegt Bobo: „Ik geloof dat ik nu iets zie waar jij veel plezier mee zult hebben, Tsjoek-Tsjoek."

7. Op deze plaat zie je wat Bobo gezien heeft. Het is een draaimolen voor kinderen. In plaats van paarden en fietsen staan er een locomotief en een heleboel treinwagons in. Als Tsjoek-Tsjoek dit ziet, is hij opeens weer blij. En voor Bobo iets kan zeggen, springt hij al in de draaimolen.

8. Natuurlijk is Tsjoek-Tsjoek in de locomotief gaan zitten, want daar kan hij fijn de bel luiden. Bobo en Krabbel gaan in een wagon zitten. De baas van de draaimolen roept: „Opgelet en hou je vast!" Hij draait aan een zwengel en daar gaan ze. Zie je wat een schik ze hebben? Goeie reis, konijntjes!

De bloemen op deze bladzijde zijn viooltjes. Waar Bobo naar toe gaat? Dat lees je in het versje hieronder.

Bobo de tuinman

Hela, Bobo, waar ga jij nu
Met zo'n sneltreinvaart naar toe?
Ben je dan na al het spelen,
Al het stoeien nog niet moe?
Moet je niet eens uit gaan blazen,
Lekker rusten in het gras?
Zeg, wat ga je toch beginnen?
'k Dacht dat je wel slaap'rig was!

Nee, zegt Bobo, ik zag papa
Daar zopas de tuin ingaan
En de kans om hem te helpen
Laat ik mij heus niet ontgaan.
Spelen doe ik graag en stoeien
En ravotten op z'n tijd,
Maar het werk tussen de bloemen,
Dat is pas een zaligheid.
Tussen struiken, bloemen, planten
Voel ik mij pas in mijn sas,
Daar vergeet ik in een wipje
Dat ik moe en slaap'rig was!

Help jij je papa ook weleens als hij in de tuin werkt?

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Schrijf eerst de woorden onder de plaatjes op de stippellijntjes. Probeer daarna het verhaaltje te lezen.

zeerover

schip

_ _

Zeerovers leefden lang geleden.
Zeerovers waren slechte mensen.
Zeerovers voeren in schepen over zee.
De schepen van de zeerovers
voerden een speciale vlag.
Die speciale vlag heette de kapersvlag.
De zeerovers voeren over zee
in hun schepen en de
kapersvlag wapperde in de mast.

kapersvlag

zee

_ _

OOM STUNTEL

en zijn neefje Handige Heintje

1. Het is een mooie, warme dag en Handige Heintje denkt: Kom, ik ga maar eens naar het strand. Lekker luieren in het zand en zwemmen in zee! Oom Stuntel is met hem meegegaan en Hein denkt dat hij mee het water in zal gaan, maar nee, hoor, daar denkt oom Stuntel niet aan!

2. „Hee, oom," roept Heintje vanuit het water. „Komt u er niet in? Het is best lekker, hoor!" „Nee," roept oom Stuntel terug. „Dat zeewater is mij nog veel te koud. Ik wacht wel tot het warmer is." Hij draait zich om en rent met een vaartje het strand weer op. Flap de hond rent met hem mee.

3. In plaats van te zwemmen gaat oom Stuntel een zandkasteel bouwen. Dat zie je op dit plaatje. Als Heintje uit het water komt, is het kasteel al bijna klaar. Het is erg mooi geworden en Hein zegt bewonderend: „Nou, oom, dat hebt u keurig gedaan." Vind jij het ook een mooi kasteel?

4. Heintje gaat oom Stuntel helpen. Rondom het kasteel graven ze een gracht en als die klaar is, zegt oom: „Nu laat ik hem vol water lopen. Kijk maar eens goed hoe ik dat doe." En hij graaft een lange greppel van het kasteel naar de rand van de zee. Zal dat allemaal wel goed gaan?

5. Eindelijk is oom Stuntel bij de zee aangekomen. Nog een paar schepjes en daar stroomt het water de greppel in. Bruisend zoekt het zich een weg naar de kasteelgracht. „Hoera!" roept oom Stuntel. „Het is gelukt, Heintje!" Maar Heintje is niet zo blij. Wat heeft hij nu opeens?

6. Oom Stuntel heeft zijn greppel dwars door een grote kuil gegraven en in die kuil zaten twee mensen lekker in het zonnetje. Nu de greppel vol water stroomt, loopt ook de kuil vol en de mensen zitten opeens midden in het water. Natuurlijk schrikken ze geweldig. Wat een toestand!

7. Kwaad komen ze overeind en dan zien ze wie de schuldige is. „Hoe kunt u nou zo dom zijn!" roepen ze tegen oom Stuntel. „U hebt onze kuil vol water laten lopen en we zijn daardoor drijfnat geworden." Oom Stuntel weet niet wat hij moet zeggen. Had hij maar nooit een kasteel gebouwd.

8. De mensen komen dreigend op hem af. Waar moet hij heen? Er is maar één uitweg: de zee in. En daar plonst oom Stuntel in het water. „Hee, oom," roept Heintje, „hebt u zich bedacht? Gaat u toch een eindje zwemmen?" Maar oom Stuntel geeft geen antwoord. Hij heeft het al moeilijk genoeg.

We wonen allemaa

1. Vandaag is we zijn daardoor dorpje aangekomen waar het feest is. De mensen hebben een vrije dag en er trekt een muziekkorps door de straten. „Allemaal uitstappen, mensen," zegt meneer Zonnemans. „Hier is het reusachtig gezellig."

2. Meneer Zonnemans heeft een kar gevonden. Oom Wim is er met zijn piano opgeklommen en nu rijden ze achter de muziek aan. Opa loopt ook al mee. Hij heeft een koekepan en slaat erop met een houten lepel. Iedereen heeft geweldig veel plezier.

In de plaat zijn zes tro

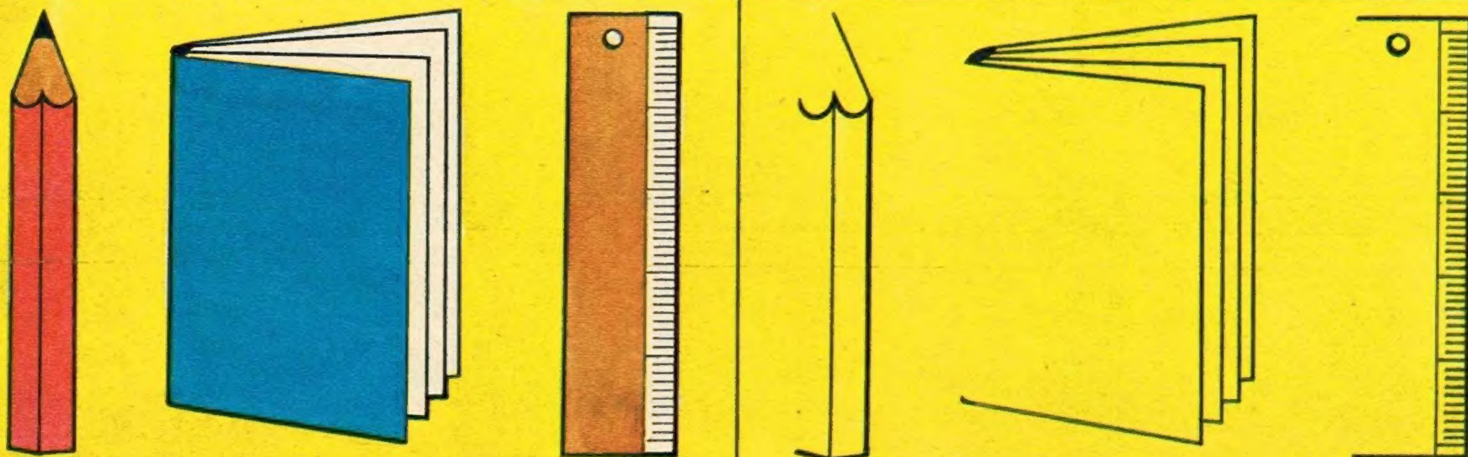
in een gele caravan

3. De tweeling speelt op de trompet, Anja en Loekie dansen bij de tamboerijn, Marjo heeft een stok met belletjes. Ze heeft Tippie de hond aan de lijn. Wiesje speelt op een triangel. Ze heeft een bloemenkrans gevlochten en die hangt nu om haar hals.

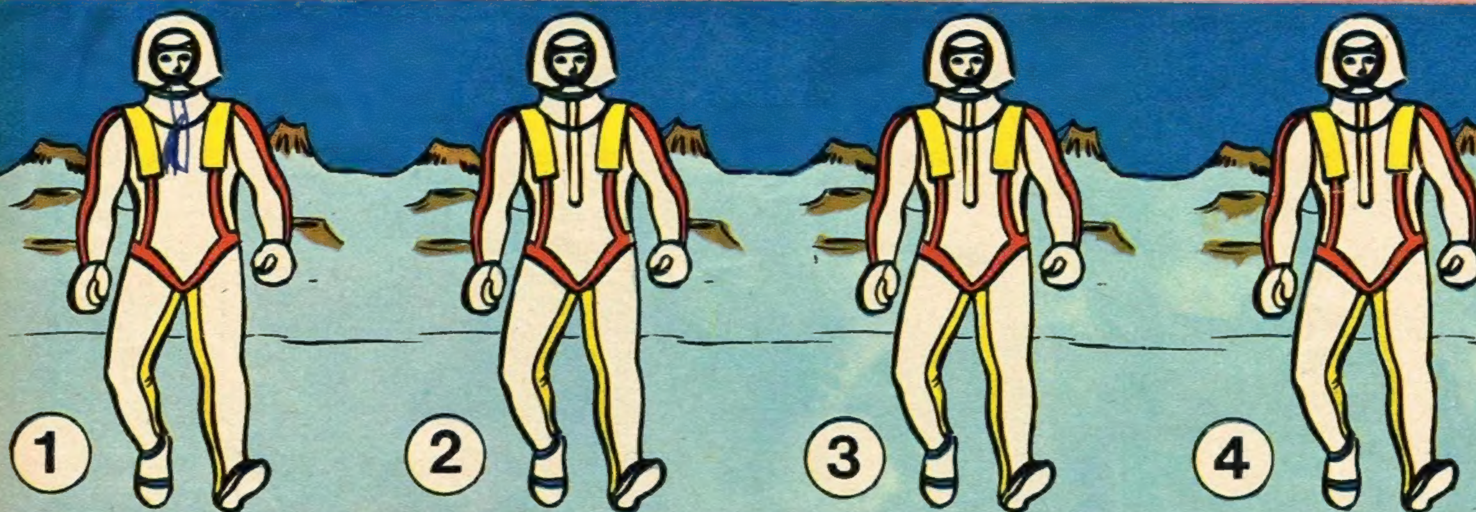
4. Peter speelt viool, Bas roffelt met een houten lepel op een pan. Achter hen staan mama, oma met de baby en Lucie met haar pop naar de optocht te kijken. In de verte wachten de caravan en de auto tot de familie weer verder zal reizen.

etten verborgen. Zie je ze ?

HOU JE VAN PUZZELEN?

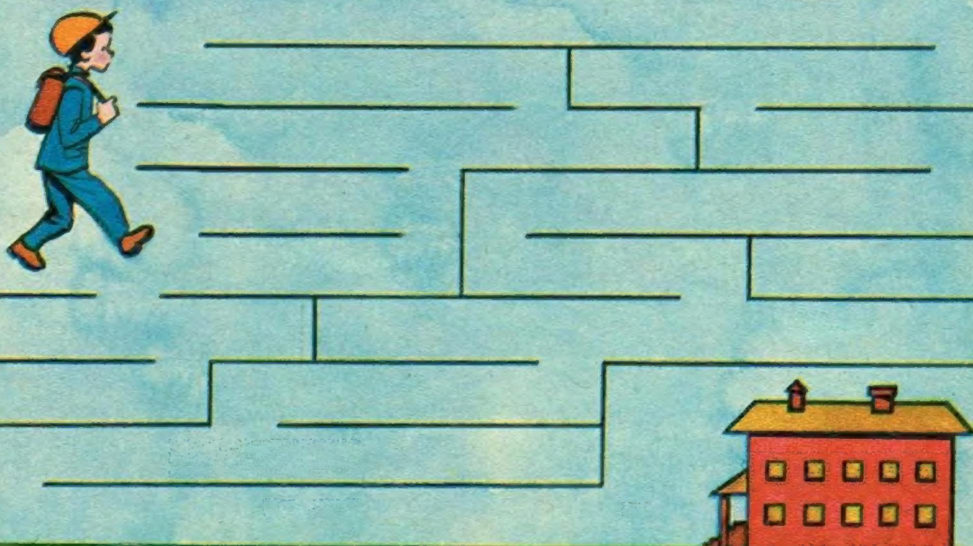
Op het linkerplaatje zie je een potlood, een notitieboekje en een liniaal. Deze tekening is al helemaal klaar. Kun jij het rechterplaatje net zo mooi aftekenen?

Deze vier ruimtevaarders lijken precies eender, maar één is er anders. Welke is dat?

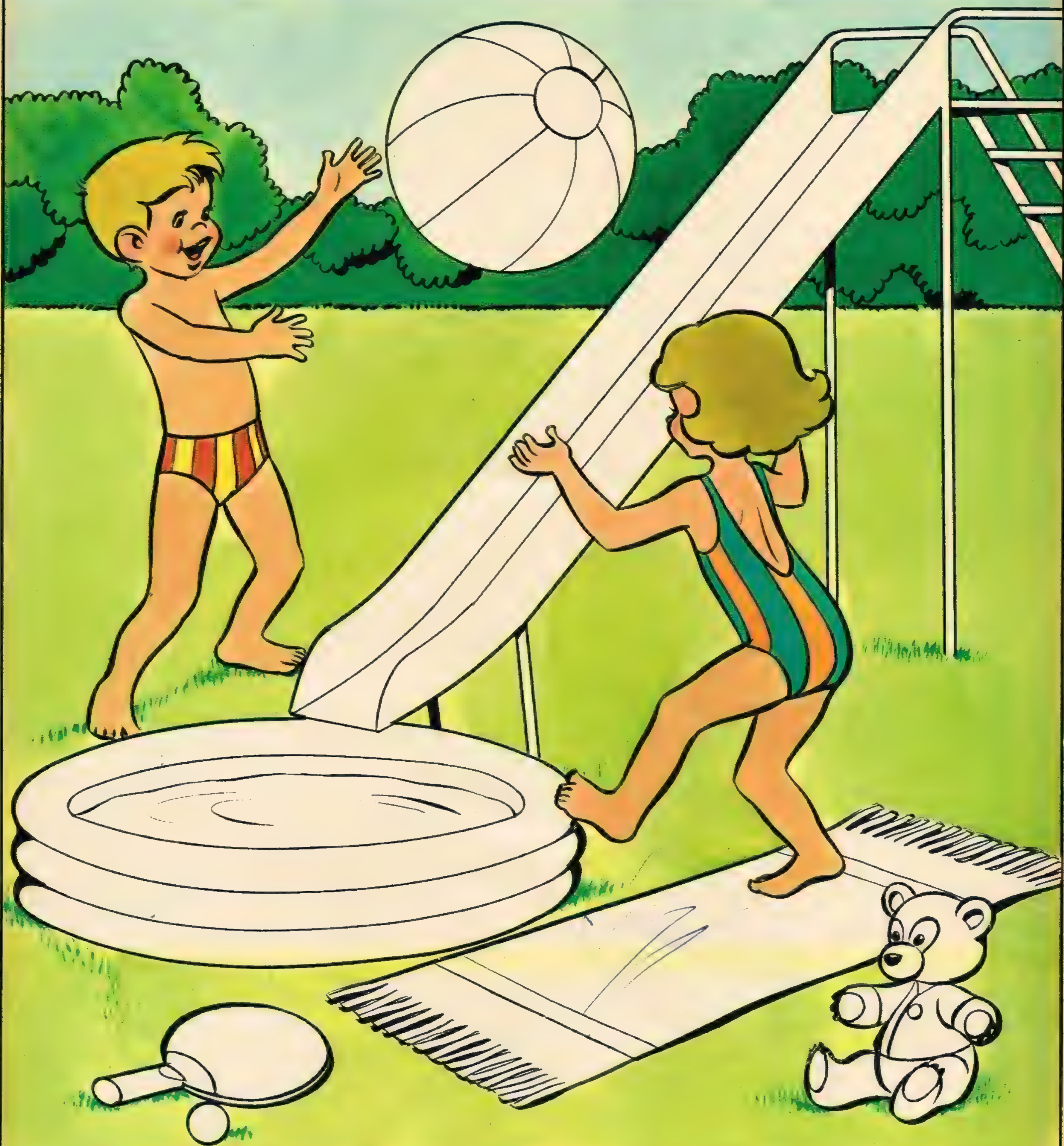

Trek een lijntje tussen de puntjes, dan zie je wie er in deze kom woont.

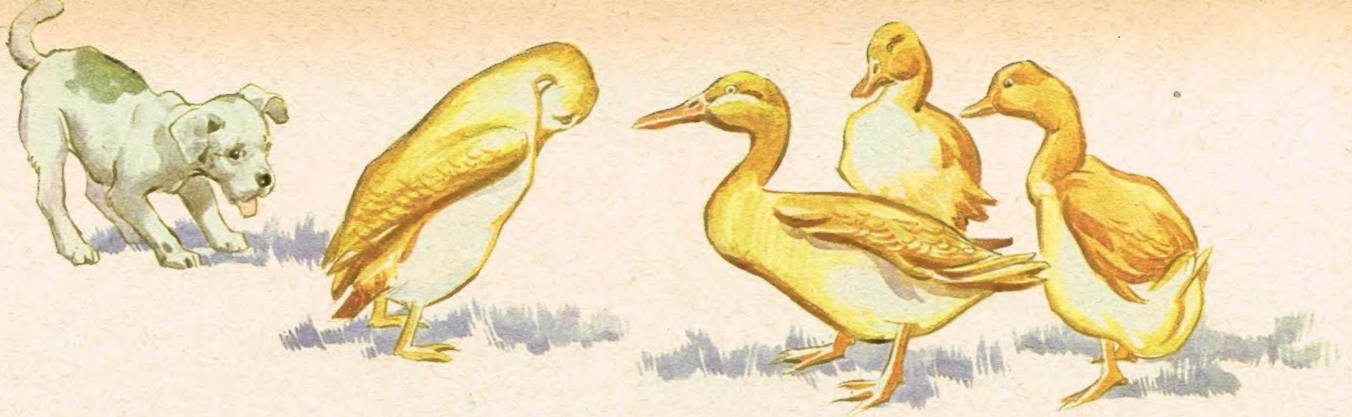
Erik is op weg naar school. Hoe moet hij lopen om er te komen?

EEN PLAAT OM TE KLEUREN

Karin en Kees zijn in de tuin aan het spelen. Op de plaat staan een heleboel dingen die nog geen kleurtje hebben. Pak je spullen en ga maar gauw aan de gang.

DE ANDERE KANT VAN DE WEG

Het hondje heette Vlekje en die naam paste heel goed bij hem, want hij was helemaal wit op één zwarte vlek op zijn rug na. Vlekje was geen grote hond en hij was ook nog heel jong. Hans, zijn baasje, was ook jong en dus konden ze het samen heel goed vinden.
Hans en Vlekje woonden op een boerderij. Als het mooi weer was, trokken ze altijd samen de velden in. Ze brachten dan eerst een bezoek aan de varkens en de schapen en de koeien en daarna gingen ze samen op een met gras begroeide heuvel zitten en keken naar de weg.
De weg was breed en kaarsrecht en hij lag achter een hek aan de voet van de heuvel. Op de weg was altijd wel iets te zien: grote auto's, kleine auto's, vrachtwagens, bussen en soms een kraanwagen met een kapotte auto erachter.
Hans kon urenlang naar het verkeer kijken, maar Vlekje had meer belangstelling voor wat er aan de overkant van de weg te zien was. Want daar lag een andere boerderij. Er stroomde een beekje langs en er waren hooibergen en een rode tractor met grote wielen. Vlekje wilde dolgraag de weg oversteken en in het weiland aan de overkant gaan stoeien en dartelen, maar dat kon natuurlijk niet, want hij moest bij zijn baasje blijven. En ofschoon Hans mocht gaan en staan waar hij wilde, wist hij dat hij nooit over dat hek mocht klimmen en de weg oversteken.
Op een dag ging Hans met zijn moeder naar de stad om nieuwe schoenen te kopen en Vlekje bleef alleen thuis.
„Kom, Vlekje," zei de vader van Hans, „ga mee, joh. Ik ga een bezoek brengen aan mijn vriend, de boer aan de overkant van de weg."
Je begrijpt dat Vlekje meteen reuze opgewonden was. De vader van Hans en zijn vriend maakten een ronde over diens boerderij en Vlekje holde uitgelaten heen en weer. Hij rende langs de oever van de beek en blafte tegen de eenden. En hij ging eens kijken bij de schapen en de koeien die hij al zo vaak vanuit de verte had gezien. Maar toen ze weggingen, merkte Vlekje dat hij het bezoek toch niet zo leuk had gevonden als hij wel had gedacht en hij vroeg zich af hoe dat kwam. Toen ze thuiskwamen, was Hans er weer en Vlekje gaf hem van blijdschap een lik over zijn gezicht.
Na het eten gingen ze samen naar buiten. Ze zaten elkaar achterna tussen de bomen in de boomgaard en toen ze moe waren van het rennen beklommen ze de heuvel, gingen in het gras zitten en keken naar de weg. Deze keer wist Vlekje alles van de boerderij aan de overkant. Het was een mooie boerderij, maar het zou hem niet kunnen schelen als hij er nooit meer zou komen. Vlekje ging languit liggen en vroeg zich af waarom zijn avontuur niet zo opwindend was geweest als hij had verwacht. Opeens wist hij hoe het kwam. Toen hij die morgen aan de overkant van de weg was, was zijn baasje er niet bij!
Natuurlijk, dacht Vlekje, dát is het. Ik vind het ergens pas leuk als Hans bij me is. En hij nam zich voor, om voortaan nooit meer ergens alleen naar toe te gaan. Vlekje zwaaide opgewekt met zijn staart, blij dat hij eruit was. Hij deed één oog open om te kijken of Hans er nog was, toen zuchtte hij tevreden en viel in slaap in de warme zomerzon.

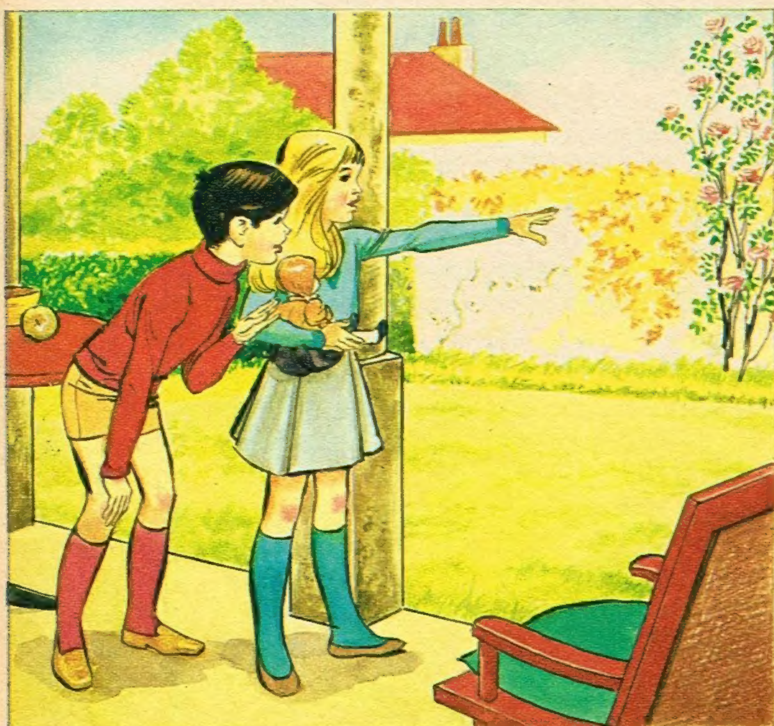
Mevrouwtje

1. Wanda en Pukkie zijn elfjes. Met hun moeder, de koningin van Sprookjesland, zijn ze in Mensenland gaan wonen. De koningin noemt zich mevrouwtje Sprokeboom en alle drie doen ze net of ze gewone mensen zijn. Op het plaatje hierboven zie je Wanda en Pukkie met hun speelgoed.

2. „Ik heb zin in een sinaasappel," zegt Wanda en ze pakt er een van de fruitschaal op tafel. „Ik ook," zegt Pukkie. Hij wil er ook een pakken, maar er zijn geen sinaasappels meer. Hij maakt de fruitschaal leeg, maar er is geen sinaasappel te bekennen. „Laten we er een paar toveren," zegt Wanda.

3. Wanda en Pukkie kunnen toveren, omdat ze elfjes zijn. Mevrouwtje Sprokeboom heeft het liever niet, want ze is bang dat de mensen het zullen zien, maar toch doen Wanda en Pukkie het af en toe. Nu wijst Wanda naar een rozestruik in de tuin en ze zegt: „Sinaasappels, groei!"

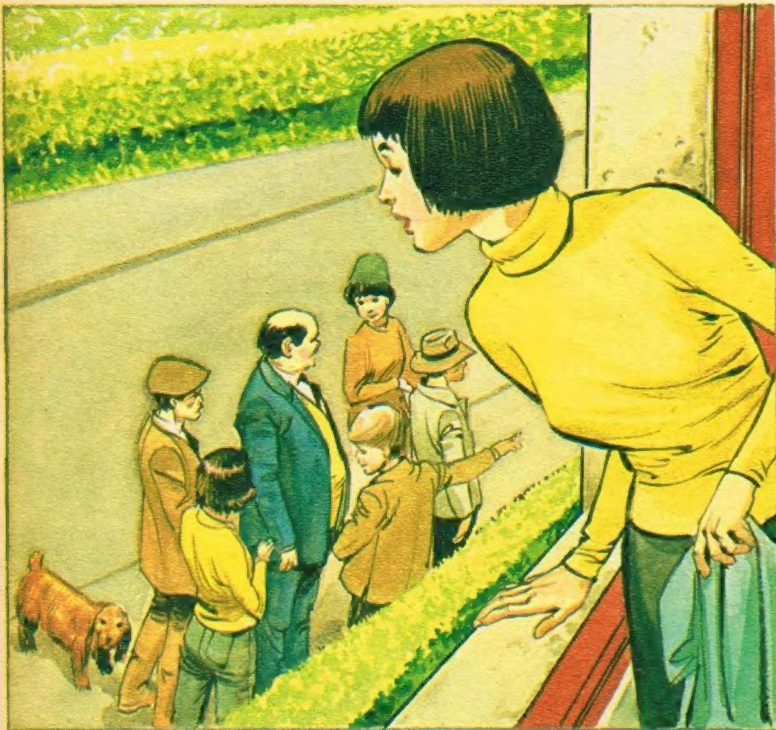

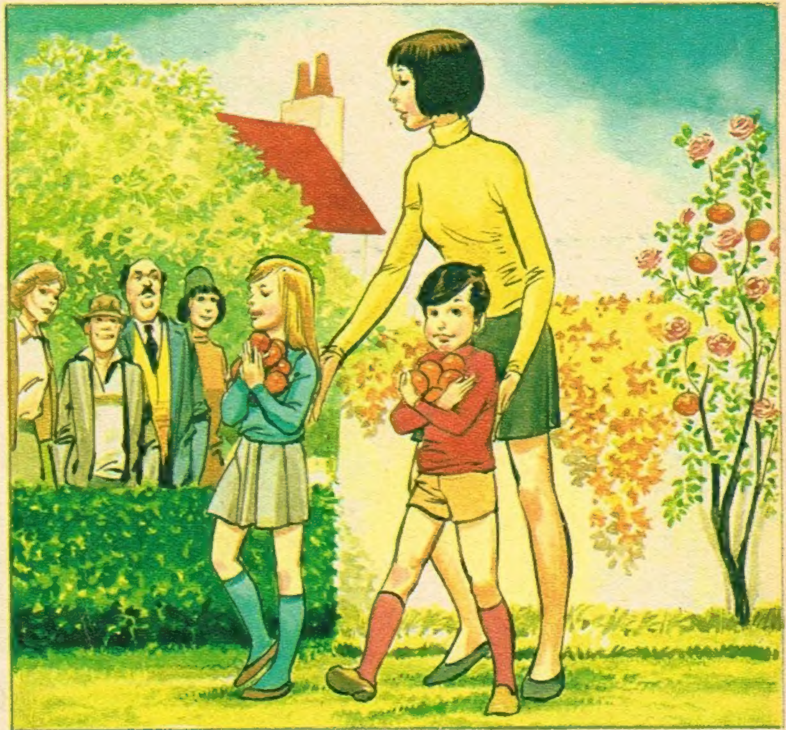
4. Het volgende ogenblik hangen er een heleboel glanzende sinaasappels aan de rozestruik. Wanda en Pukkie rennen naar buiten om ze te gaan plukken. Een mevrouw die juist langsloopt, kijkt stomverbaasd naar de rozestruik en naar de kinderen. Ze weet niet wat ze ziet.

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 1 84 10. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) f 4,55. Losse nummers: 50 cent. Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: girorekening 230200 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad postabonnementen Haarlem met vermelding: Bobo. Ontvangt U het blad van de wederverkoper, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo.

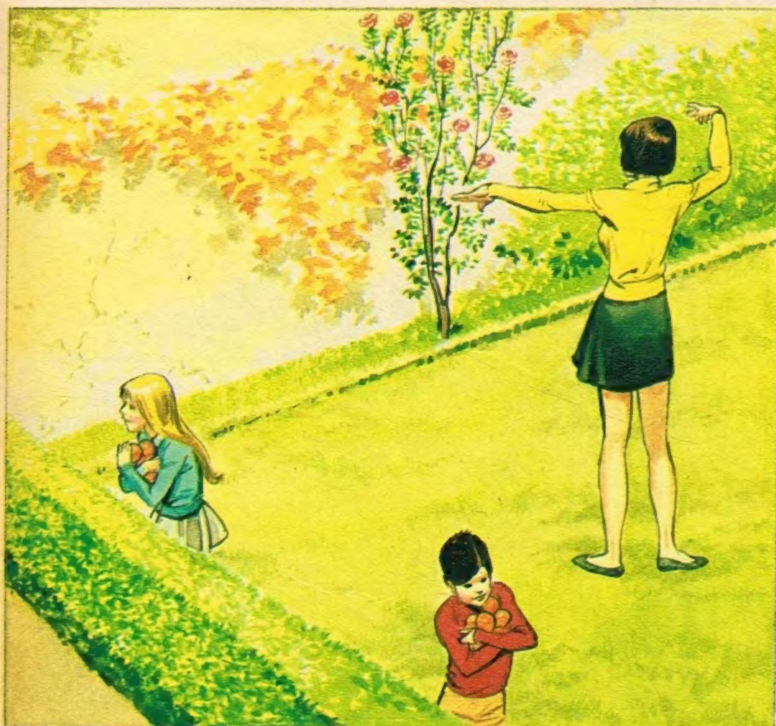
Sprokeboom

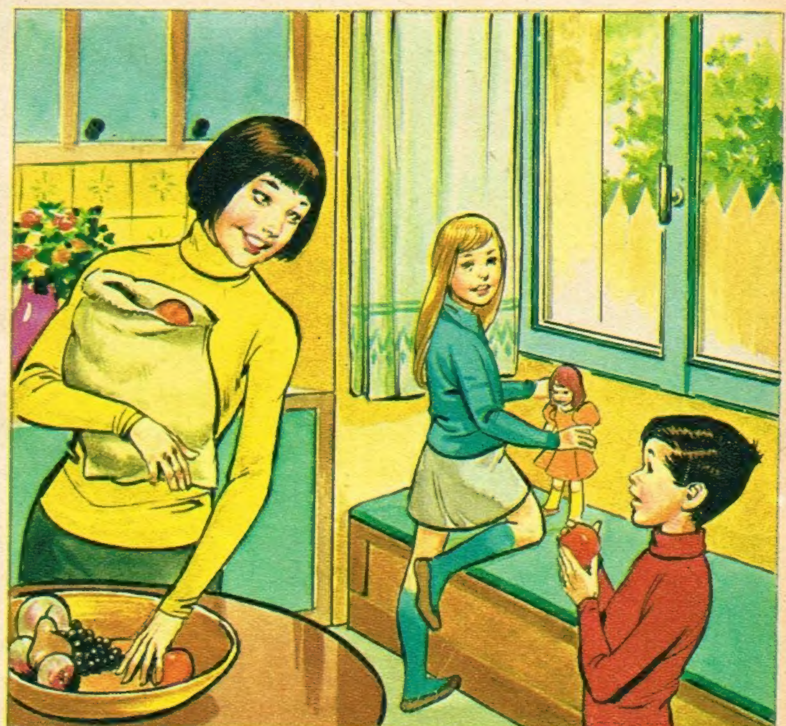

5. Binnen een paar minuten staan er een heleboel mensen naar de rozestruik te kijken. Als mevrouwtje Sprokeboom door het raam van de slaapkamer naar buiten kijkt, ziet ze het. „Lieve help," zegt ze, „ik hoop niet dat Wanda en Pukkie weer aan het toveren zijn geslagen!"

6. Maar als ze de tuin inloopt, ziet ze dat het al te laat is. Wanda en Pukkie hebben het zo druk met het plukken van de sinaasappels, dat ze niemand zien. Mevrouwtje Sprokeboom loopt naar de mensen toe en zegt: „Mijn kinderen maken maar een grapje. Ze hebben die sinaasappels eerst aan de takjes gebonden."

7. Als de mensen weg zijn, zegt mevrouwtje Sprokeboom: „Ik moet deze sinaasappels wegtoveren voor iemand anders ze ziet." „Hè, wat jammer," zucht Pukkie. „Het zijn juist zulke mooie sinaasappels. Ze zien er zo lekker uit en ik heb er juist zo'n zin in. Kunnen we ze echt niet houden?"

8. „Sinaasappels moeten we in de winkel kopen, net als andere mensen. Als we dat niet doen, ontdekken de mensen dat we elfen zijn en dan moeten we terug naar Sprookjesland," zegt mevrouwtje Sprokeboom. Even later gaan ze naar de groentewinkel en daar kopen ze een grote zak vol sinaasappels.

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en vragenspel

In deze winkel kun je allemaal dingen kopen die gemaakt zijn van porselein. Zie je al de kopjes, schoteltjes en bordjes? Bekijk de plaat maar goed en probeer dan de vragen te beantwoorden.

1. Hoeveel jongens zie je?

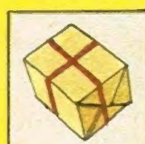
2. Hoeveel kopjes hebben rode stippen?

3. Zie je ook een spaarvarken?

4. Wat voor kleur heeft de hond van de jongen?

5. Hoeveel pakjes zie je?

6. Hoeveel porseleinen koeien zie je?

ANTWOORDEN: 1. twee; 2. zes; 3. ja; 4. bruin, 5. een, 6. een.

© WORLD COPYRIGHT N.V. UITGEVERIJ SPAARNESTAD HAARLEM